

**BELGISCHE SENAAT**

ZITTING 1984-1985

3 JULI 1985

**Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, opgemaakt te Straatsburg op 27 januari 1977 en van de Overeenkomst betreffende de toepassing van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme tussen de lid-staten van de Europese Gemeenschappen, opgemaakt te Dublin op 4 december 1979**

AMENDEMENTEN  
VAN DE HEER TRUSSART

ART. 3

A. Op de eerste regel van dit artikel na het woord « bekrachtigingsoorkonde » in te voegen de woorden « van ieder van beide verdragen ».

*Verantwoording*

Artikel 3 van de Overeenkomst betreffende de toepassing van het Europees Verdrag tot bestrijding van het terrorisme tussen de lid-staten van de Europese Gemeenschappen bepaalt dat elke lid-staat die het Europees Verdrag heeft ondertekend, (...) verklaart of hij voor de toepassing van deze Overeenkomst gebruik wenst te maken van het bij artikel 13 van dat Verdrag toegestane voorbehoud.

B. Dit artikel aan te vullen met een tweede lid :

« Het voorbehoud bedoeld in het voorgaande lid kan alleen krachtens een wet geheel of ten dele worden ingetrokken. »

**R. A 13258***Zie :***Gedr. St. van de Senaat :**

885 (1984-1985) :

N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

N° 2 : Verslag.

N° 3 : Amendementen.

**SENAT DE BELGIQUE**

SESSION DE 1984-1985

3 JUILLET 1985

**Projet de loi portant approbation de la Convention européenne pour la répression du terrorisme, faite à Strasbourg le 27 janvier 1977 et de l'Accord entre les Etats membres des Communautés européennes concernant l'application de la Convention européenne pour la répression du terrorisme, fait à Dublin le 4 décembre 1979**

AMENDEMENTS PROPOSES  
PAR M. TRUSSART

ART. 3

A. A la deuxième ligne de cet article, après le mot « ratification » insérer les mots « de chacune desdites conventions ».

*Justification*

L'article 3 de l'Accord entre les Etats membres des Communautés européennes concernant l'application de la Convention européenne pour la répression du terrorisme, prévoit que tout Etat membre qui a signé la Convention européenne doit déclarer si, pour l'application du présent Accord, il entend faire usage de la réserve prévue à l'article 13 de ladite Convention.

B. Compléter cet article par un deuxième alinéa, libellé comme suit :

« Les réserves mentionnées à l'alinéa précédent ne pourront être retirées en tout ou en partie qu'en vertu d'une loi. »

**R. A 13258***Voir :***Documents du Sénat :**

885 (1984-1985) :

N° 1 : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

N° 2 : Rapport.

N° 3 : Amendements.

*Verantwoording*

Volgens de Regering zou de goedkeuring van het Parlement niet vereist zijn vóór de neerlegging van de akten van bekrachtiging.

De tegenwoordige of toekomstige Regering zou dus, met toepassing van het bepaalde in artikel 13, § 2, van het Verdrag, het gemaakte voorbehoud kunnen intrekken zonder de instemming van de Kamers te vragen.

**ART. 4 (nieuw)**

Een artikel 4 (nieuw) in te voegen, luidende :

« Geen uitlevering zal worden toegestaan aan een Staat waarvan de binnenlandse wetgeving aan de onderdanen niet het recht erkent om bij verzoekschrift een individueel beroep in te stellen bij de Europese Commissie voor de rechten van de mens, of niet aanvaardt dat een geschil over de vraag of de Staat een van de gewaarborgde rechten heeft geschonden, voorgelegd wordt aan het Europees Hof voor de rechten van de mens. »

*Verantwoording*

Dit amendement zou aangenomen kunnen worden, want het wijkt in geen enkel opzicht af van het bepaalde in het Verdrag tot bestrijding van terrorisme.

Artikel 5 bepaalt immers dat geen enkele bepaling van het Verdrag zo mag worden uitgelegd dat zij een verplichting tot uitlevering zou inhouden in gevallen waarin de aangezochte Staat ernstige redenen heeft aan te nemen dat het verzoek tot uitlevering voor een in artikel 1 of 2 bedoeld strafbaar feit is gedaan met de bedoeling een persoon te vervolgen of te straffen op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit of politieke gezindheid, dan wel dat de positie van betrokkene om een van deze redenen ongunstig dreigt te worden beïnvloed.

Het is echter duidelijk dat de weigering van een Staat om :

1. In zijn binnenlands recht aan zijn onderdanen het recht te ontzeggen om, bij verzoekschrift, een individueel beroep in te stellen voor de Europese Commissie voor de rechten van de mens,

2. Zich te onderwerpen aan de beslissing van het Europees Hof voor de rechten van de mens,

de positie van die onderdanen ongunstig dreigt te beïnvloeden.

Een drietal lid-staten van de Raad van Europa, waaronder Turkije, hebben de artikelen 25 en 46 van het Europees Verdrag tot bescherming van de mensenrechten niet goedgekeurd; deze twee artikelen voorzien elk in een bijzondere verklaring met betrekking tot hetgeen hierboven is uiteengezet. De uitdrukkelijke bepaling dat geen uitlevering zal worden toegestaan aan Staten die deze twee artikelen niet hebben goedgekeurd, is dus een bijkomende waarborg.

Door dit amendement aan te nemen, zou België bovendien duidelijk maken dat de intensievere internationale samenwerking in strafzaken, die noodzakelijk is voor het tot stand brengen van een « Europese rechtsruimte », onlosmakelijk verbonden is met een intensievere internationale samenwerking inzake de bescherming van de mensenrechten.

In deze gedachtingang is het van fundamenteel belang dat enkelingen het recht hebben om beroep in te stellen bij de Commissie voor de Rechten van de Mens en dat de beslissing van het Europees Hof voor de rechten van de mens wordt aanvaard.

*Justification*

Selon le Gouvernement, l'approbation du Parlement ne paraît pas indispensable avant le dépôt de l'instrument de ratification relatif à ces Conventions.

Le Gouvernement actuel ou futur pourrait donc être tenté de retirer les réserves formulées, en application des dispositions prévues au § 2 de l'article 13 de la Convention, sans demander l'accord des Chambres.

**ART. 4 (nouveau)**

Insérer un article 4 (nouveau), rédigé comme suit :

« Aucune extradition ne sera accordée vers un Etat qui n'aurait pas admis, en droit interne, le droit pour ses ressortissants d'introduire des recours individuels, par voie de requête, devant la Commission européenne des droits de l'homme, ou qui n'aurait pas accepté que tout litige portant sur le point de savoir s'il a violé l'un des droits garantis puisse être soumis pour décision à la Cour européenne des droits de l'homme. »

*Justification*

Le présent amendement peut être adopté, car il ne déroge en rien à la Convention pour la répression du terrorisme.

En effet, l'article 5 de celle-ci prévoit qu'aucune de ses dispositions ne doit être interprétée comme impliquant une obligation d'extrader si l'Etat requis a des raisons sérieuses de croire que la demande d'extradition motivée par une infraction visée à l'article 1<sup>er</sup> ou 2 a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir une personne pour des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques, ou que la situation de cette personne risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons.

Or, il est clair que le refus par un Etat :

1. D'admettre, en droit interne, pour ses ressortissants, le droit de recours individuel, par voie de requête, devant la Commission européenne des Droits de l'Homme.

2. Ou d'accepter de se soumettre à la décision de la Cour européenne des Droits de l'Homme,

constitue incontestablement un risque d'aggravation de la situation de ces ressortissants.

Deux ou trois Etats membres du Conseil de l'Europe, dont la Turquie, n'ont pas approuvé les articles 25 et 46 de la Convention européenne des Droits de l'Homme contenant les deux déclarations spéciales dont l'objet est indiqué ci-dessus. C'est donc prendre une garantie supplémentaire que de prévoir explicitement qu'aucune extradition ne sera accordée en faveur des Etats qui n'ont pas approuvé les deux articles en question.

En adoptant cet amendement, la Belgique marquerait en outre clairement que la création d'un « espace judiciaire européen », par le renforcement de la coopération internationale en matière pénale, est indissoluble du renforcement d'une même coopération en matière de sauvegarde des Droits de l'Homme.

Dans cette optique, l'usage du droit de requête individuel devant la Commission des Droits de l'Homme est évidemment essentiel, comme l'est aussi l'acceptation de la décision de la Cour européenne des Droits de l'Homme.

G. TRUSSART.